

نمی دانم کجایم

در کجای این شبیخونی که یک روز از بهارِ عمر هم نگذاشت

نه از رؤیای کوک وار

نه حتّا ساقه یی از باغِ پنداشت.

تو می دانی کجایی؟

دامن ات را هم تو قادر نیستی از بادِ پائیزش رهانی!

از کدامین سو می آید باد؟

دیر سالی ست این را هم ندانی!

واشینگتن، ۷ خرداد ۹۴